

ถังจิ้งชิง (唐酒卿) เขียน

BlueFeather แปล

เสียงเซียง (響香) ภาพ



WARNING

准点狙击



จุดจบโลก

ล่าสลับโลก

WELCOME TO THE NEW

คำนำ

ในโลกใหม่ที่ไม่มียุติเหมือนเดิม เหล่ามนุษย์ต่างต้องดิ้นรนเพื่อเอาชีวิตรอดจากระบบอัจฉริยะนามว่า 'พันธมิตรเทพเจ้าหลัก' ที่เข้ามายึดครองโลกหลังเกิดสงครามที่เป็นผลให้โลกเก่าพังทลายไป

'ผู้รอดชีวิต' คือคำที่ใช้เรียกมนุษย์ผู้หนีรอดจากสงครามและการเข้ายึดครองของพันธมิตรเทพเจ้าหลักมาได้ และผู้รอดชีวิตที่ร่างกายได้ผ่านกระบวนการดัดแปลงจะถูกเรียกว่า 'มนุษย์ดัดแปลง'

'ซูเฮอชิง' คือผู้รอดชีวิตที่เป็นมนุษย์ดัดแปลงดังกล่าว เขาต้องใช้ชีวิตอยู่ภายใต้องค์กฤตติอาวุธอย่าง 'สิงเหียน' ในแต่ละวันลำพังแค่เอาชีวิตรอดมาได้ก็นับว่าไม่ยากแล้ว แต่ดูเหมือนโชคชะตาจะไม่ได้เห็นใจเขามากนัก เมื่อเขาได้จับพลัดจับผลูเข้าไปข้องเกี่ยวกับขบวนการลับที่อาจอันตรายถึงชีวิตอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยง และนั่นก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เขาได้พบกับบุคคลลึกลับที่มาพร้อมกับจุดมุ่งหมายบางอย่างอันเป็นปริศนา...ว่าแล้ว ก็อย่ารอช้า มาร่วมเป็นหนึ่งในปฏิบัติการค้นหาคำตอบไปพร้อมๆ กันใน 'ปฏิบัติการล่าสลับโลก' เล่มแรกกันเลยละ

ด้วยไมตรีจิต

สำนักพิมพ์เอเวอร์ไว

แนะนำตัวละคร

* ชูเฮ่อถึง

หนึ่งในผู้รอดชีวิตที่เป็นมนุษย์ดัดแปลง โดยลักษณะพิเศษของส่วนที่ดัดแปลงคือมีหูและหางแมว แม้ลักษณะภายนอกจะดูไม่แข็งแรง ดุดจะธรรมดา (เว้นแต่น้ำตาที่นำมอง) แต่ก็ไม่อาจประมาทในความสามารถของเขาที่ถึงขั้นเคยล้มยักษ์ใหญ่มาแล้ว

* จยาลี่

คุณป้าผู้รอดชีวิตที่เป็นมนุษย์ดัดแปลงเหมือนกับชูเฮ่อถึง ตั้งแผงขายของอยู่ตรงทางออกของสนามแข่งโคลอสเซียม นอกจากการขายของแล้วยังคอยทำหน้าที่กระจายข่าวสารต่างๆ ให้แก่มนุษย์ดัดแปลงด้วยกันหลายๆ ด้วย

* เซี่ยเจิ้นชู

ชายหนุ่มลึกลับที่มาพร้อมกับน้ำตาที่แสนจะธรรมดาธรรมดาถึงขนาดที่ว่าไม่เคยพบเห็นมาก่อนก็อาจลืมไปได้ง่ายๆ หากแต่ฝีมือในการต่อสู้นั้นเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้ความเป็นมาเป็นไปของเขาด้วยังคงเต็มไปด้วยปริศนา ซึ่งบางทีอาจรวมถึงน้ำตาที่ธรรมดาจนเกินไปนั่นด้วย

นิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียน
ไม่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์จริงใดๆ

เนื้อหา มีประเด็นอ่อนไหวเกี่ยวกับความรุนแรง การลดคุณค่าความเป็นมนุษย์

มีการกล่าวถึงเลือด สภาพศพ การฆาตกรรม

และการปรับเปลี่ยนดัดแปลงร่างกายหรือลักษณะทางกายภาพของมนุษย์

ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทางจิตใจ

สำหรับผู้อ่านที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป

โปรดใช้วิจารณญาณในการอ่าน

บทที่ 001

โลก

"เมื่อไม่กี่วันก่อน 'สิงเทียน'* โจมตีระบบเทพเจ้าหลัก" เฮอร์มิทนั่งอยู่ใน
โรงน้ำชา ตรงบริเวณسابเสือคลุมตัวยาวแขนกว้างปรากฏร่องรอยของการเย็บปะ
"ตายไปประมาณห้าหกสิบคน"

"ปฏิบัติการน้ำบอ" ซูเฮ่อถึงจุ่มนิ้วลงในน้ำชา ก่อนจะวาดวงกลมที่ไม่มี
ความหมายโดลงบนโต๊ะ "ปัญญาประดิษฐ์พวกนั้นระเบิดยังไงก็ไม่ตายหรอก"

"การระเบิดนี้เป็นการแสดงอำนาจของเรา" เฮอร์มิทอาศัยท่วงท่าตอนดื่มชา
โน้มตัวเข้าไปเล็กน้อยแล้วกล่าวเสียงเบา "สายข่าวของฉันบอกว่าปฏิบัติการ
ครั้งต่อไปของ 'สิงเทียน' จะเปลี่ยนมาเป็นพวกเรา"

"พวกเราทุกคนต่างก็มี BCI** กันทั้งนั้น" ซูเฮ่อถึงเอียงศีรษะ มองไปยัง
ใจกลางโรงน้ำชาที่มีเด็กสาวจำนวนหนึ่งกำลังแสดงรอยละครชา*** อยู่ "มีแต่
จะตายเร็วขึ้น"

"ฉันนับนิ้วคำนวณ**** ดูแล้ว ภัยพิบัติครั้งนี้ยากจะหลีกเลี่ยง" เฮอร์มิท
ดื่มชารวดเดียวหมด "ถ้าไม่คิดว่ามีแข่งนะ ฉันจะวัง..."

* สิงเทียน มาจากสิงเทียนรายำขวาน เป็นตำนานเทพจีน สิงเทียนเป็นศัตรูกับจักรพรรดิสวรรค์ แม้ตนจะพ่ายแพ้
จนถูกตัดศีรษะ แต่ร่างที่ไร้ศีรษะก็ยังคงถืออาวุธเพื่อต่อกรกับจักรพรรดิสวรรค์ต่อ

** BCI ย่อมาจาก Brain-Computer Interface หมายถึงตัวเชื่อมต่อระหว่างคลื่นไฟฟ้าสมองกับคอมพิวเตอร์

*** ร้อยละครชา คือศิลปะพื้นถิ่นชนิดหนึ่งที่จะใช้แปร่งไม้ไผ่คนชาเร็วๆ จนเกิดพองหนาเนียนราวกับพองนม
แล้ววาดลวดลายลงบนพองชา

**** นับนิ้วคำนวณ เป็นวิธีคำนวณตามหลักแผนภูมิสวรรค์ซึ่งประกอบด้วย 10 ดันฟ้าและ 12 กิ่งดิน ปกติ
เวลาคำนวณดวงชะตาจะเขียนลงบนกระดาษ แต่คนสมัยโบราณมักจะใช้นิ้วมือในการคำนวณ

อีกฝ่ายพูดไปได้ครึ่งประโยค ชูเฮ่อถึงก็ได้ยินเสียงลั่นไก กระสุนวิ่งผ่าน ลากล้องที่ทำมาจากเหล็กกล้าคาร์บอน เจาะเข้ากลางหว่างคิ้วของเฮอริท เลือดและสมองสาดกระจายเปรอะเปื้อนคอเสื้อของอีกฝ่าย

"ฟัค" ชูเฮ่อถึงสบถ "โคตรเหง้าบ้านแกเถอะ"

เขาตัดสินใจวิ่งหาตัวเองที่เสียอยู่กับจุดเชื่อมต่อออกอย่างรวดเร็ว

โรงงานชาพล้นหายวับไป ชูเฮ่อถึงลืมตาขึ้น เขากลับมาสู่ความเป็นจริง ภายในห้องยังคงหลงเหลือกลิ่นของบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ผิดกับสภาพแวดล้อมในโลกออนไลน์ ที่นี้ทั้งสกปรก รกรุงรัง แถมยังคับแคบ ซึ่งอาคารหลังหนึ่งสามารถจูนได้เกือบพันคน

ปัจจุบันเป็นโลกใหม่ในปี 06 สังคมมนุษย์ยุคเก่าย่อยยับไปในสงครามระบบอัจฉริยะรวมตัวกันเป็นกลุ่ม 'พันธมิตรเทพเจ้าหลัก' ยึดครองเขตพื้นที่ไฮเทคโนโลยีของโลกเก่า พวกมันตั้งใจจะควบคุมโลกใหม่และฝึกมนุษย์ให้กลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่ดีกว่าเดิม โดยเหล่ามนุษย์ที่หนีรอดออกมาได้จะถูกเรียกว่าผู้รอดชีวิต

ผู้รอดชีวิตก่อตั้งเขตรอดชีวิตเพื่อต่อต้านระบบขึ้นบนซากปรักหักพังของมนุษย์ยุคเก่า โดยมีองค์กรติดอาวุธที่ชื่อว่า 'สิงเทียน' เป็นผู้ดูแล ในขณะเดียวกันพวกเขายังมีหน้าที่รับผิดชอบในการโจมตีระบบเทพเจ้าหลักด้วยระเบิดอีกด้วย

ชูเฮ่อถึงพลิกตัวขึ้นนั่งบนเตียง เหงื่อออกเล็กน้อย เสื้อยืดที่สวมใส่แนบติดแผ่นหลังจนให้รู้สึกไม่สบายตัวเท่าไรนัก ทว่าเขายังไม่ทันจะได้เซ็ดมัน เสียฝีเท้าก็แว่วดังมาเข้าหูเสียก่อน

เสียงรongsเท้าบูตทหารที่ลงจังหวะสม้าเสมอกันพวกนั้นหยุดลงตรงหน้าประตูห้องของเขา ก่อนที่ประตูจะถูกถีบเปิดในวินาทีถัดมา

"ฉันแนะนำให้พวกนายดูแลตัวเองให้ดี" เส้นผมสีดำที่ได้ตัดมาระยะหนึ่งปรกลงด้านหน้า บดบังดวงตาของชูเฮ่อถึงบางส่วน เมื่ออยู่ต่อหน้าปากกระบอกปืน คำก่นด่าที่กำลังจะระเบิดออกมาก็กลับกลายเป็นคำตอบรับอย่างเฉยใจฉลาด "...ฉันก็จะดูแลตัวเองให้ดีเหมือนกัน"

"อย่าบ่นในโลกออนไลน์ให้มากนัก" สมาชิกองค์กรที่ยืนอยู่หน้าสุด

โกนศีรษะไล่เส้นเลี่ยน เป็นภิกษุเถรรูปหนึ่ง เขาพนมมือให้ชูเฮ่อถึง แล้วเอ่ยตักเตือนด้วยความจริงใจว่า "การเตือนครั้งหน้าจะไม่ใช้หัวเหมือนจริงแล้ว"

"ได้เลย" ชูเฮ่อถึงรับคำอย่างว่าง่าย "ไฉ่เวรตะไลถือปิ่นพุดอะไรก็ถูกทั้งนั้น"

ภิกษุพึงพอใจมาก ตอนออกไปจากห้องก็ยังไม่ลืมกล่าวอย่างมีมารยาทว่า "ต้องรบกวนแล้ว"

ชูเฮ่อถึงมองคนเหล่านั้นปิดประตูลงจนสนิท ทว่าไม่ได้ยินเสียงฝีเท้าก้าวจากไป เขานั่งลงตรงขอบเตียง ภายในห้องไม่มีหน้าต่างและแสงสว่าง เขาโค้งตัวลงท่ามกลางความมืด สองแขนค้ำร่างตัวเองไว้ ก่อนจะหลุบตาลงพลงพุดประโยคเมื่อครู่ซ้ำอีกครั้ง

"ไฉ่เวรตะไลถือปิ่นพุดอะไรก็ถูกทั้งนั้น"

ชูเฮ่อถึงเปิดประตูออกไปตอนหกโมง ก่อนจะพบว่าภิกษุไม่ได้อยู่ตรงโถงทางเดินแล้ว เขาสวมเสื้อกันฝนสีดำ ก้าวผ่านอ่างล้างหน้าพลาสติกของห้องข้างๆ ตรงไปที่ลิฟต์ แต่ละห้องที่เขาเดินผ่านล้วนมีขนาดเล็กมาก บางคนแม้กระทั่งโต๊ะก็ยังไม่มีด้วยซ้ำ ได้แต่นั่งสระผมอยู่ตรงหน้าประตู มาตรฐานขั้นต่ำที่สังเกตนมอบให้มนุษย์ดัดแปลงเหล่านี้มีแค่จุดเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่อยู่ภายใต้การจับตามองเท่านั้น

ที่ที่ชูเฮ่อถึงอยู่ในตอนนี้คือเซตรอดชีวิตเพื่อต่อต้านระบบที่สาม หรือที่เรียกกันว่าตลาดมืด ที่นี่มีมนุษย์ดัดแปลงอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก...ผู้รอดชีวิตในโลกใหม่ที่เคยผ่านกระบวนการดัดแปลงร่างกายและ BCI จะถูกเรียกว่า 'มนุษย์ดัดแปลง' โดยองค์กรสังเกตนจะเฝ้าสังเกตการณ์พวกเขาอย่างใกล้ชิดและถูกจัดให้มาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในตลาดมืดแห่งนี้

ชูเฮ่อถึงก้าวออกมาจากทางเดิน เขายืนรอสัญญาณไฟแดงอยู่ที่ทางแยกสายฝนทำให้เสื้อกันฝนของเขาสกปรก ชูเฮ่อถึงเงยหน้าขึ้นเล็กน้อย สายตามองผ่านละอองฝนได้แสงซินอน* ไปยังโคลอสเซียมที่อยู่ห่างออกไปไม่กี่กิโล

* แสงซินอน หมายถึงแสงโตนสีขาวจากหลอดไฟแบบซินอน หรือที่เรียกว่า HID (High Intensity Discharge) เป็นหลอดไฟที่ได้รับความนิยมตั้งแต่ช่วงปี 2000 เป็นต้นมา

ในโลกที่สิ่งของขาดแคลนนี้ การเลี้ยงดูตัวเองนับว่าเป็นอะไรที่ยากเย็นแสนเข็ญ งานทั้งหมดล้วนมาพร้อมกับอันตรายที่ถึงแก่ชีวิตและการเคี่ยวกรำทางศีลธรรม ส่วนการแข่งขันก็ค่อนข้างเป็นไปอย่างดุเดือดรุนแรงพอสมควร สำหรับมนุษย์ดัดแปลงที่มีเส้นแบ่งระหว่างมนุษย์กับจักรกลไม่ชัดเจนจะไม่ได้รับการต้อนรับจากผู้รอดชีวิต หากไม่ใช่ว่าจ้างที่เสี่ยงอันตรายก็ต้องไปทุ่มชีวิตอยู่ในโคลอสเซียมของตลาดมืด

โคลอสเซียมที่ว่าสร้างเลียนแบบมาจากสนามประลองกลาติเอเตอร์ของกรุงโรมในโลกเก่า มีพื้นที่กว้างขวางและสามารถรองรับผู้ชมได้มากถึงหนึ่งหมื่นคน ภายในโคลอสเซียมมีเครื่องตรวจจับเสมือนจริงที่สามารถเปลี่ยนสถานการณ์การแข่งขันจริงให้กลายเป็นไลฟ์สตรีมมิ่งแบบชำระเงินได้ ส่วนตัวเข้าชมในสนามการแข่งขันที่ผู้ชมสามารถดื่มด่ำไปกับสภาพแวดล้อมการแข่งขันจริงได้ จะมีราคาที่สูงกว่ามาก ซึ่งการแข่งขันนี้จัดขึ้นโดยสังเวียน พวกเขาจะใช้คะแนนสะสมจากการแข่งมาจัดอันดับผู้เล่น โดยการจัดอันดับนี้จะเป็นตัวกำหนดมูลค่าของผู้เล่นในตลาดมืด

ซูเอ่ถึงต้องเข้ามาที่โคลอสเซียมสัปดาห์ละครั้ง เขาอาศัยการจัดอันดับและรับงานว่าจ้างมาเลี้ยงปากท้อง ตราบใดที่ผู้ว่าจ้างให้ราคาสูงมากพอ ไม่วางานนั้นจะอันตรายแค่ไหนเขาก็รับไว้พิจารณาทั้งสิ้น

ไฟเขียวแล้ว

ซูเอ่ถึงเดินตามฝูงชนข้ามถนนไป เขาอ้อมประตูใหญ่ของโคลอสเซียมตรงไปยังทางเข้าของผู้เล่นฝั่งตะวันออก

การแข่งขันโคลอสเซียมเป็นการต่อสู้เสมือนจริง ซึ่งจำเป็นต้องเชื่อมต่อเบรนคอมพิวเตอร์ของผู้เล่นและเริ่มต้นทำการสร้างภาพโฮโลแกรม ด้วยเหตุนี้มันจึงถูกเรียกว่า 'อีสปอร์ต' ของโลกใหม่ โดยความเสี่ยงของการแข่งขันนี้คือทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบประสาทได้ง่ายและมีสิทธิ์ที่จะเสียชีวิตค่าที่มากกว่าการต่อสู้จริง แต่เนื่องด้วยความเข้าใจและความหลากหลายที่มีมากกว่า มันจึงได้กลายเป็นที่นิยมในตลาดไลฟ์สตรีมมิ่ง

"ต่อไปตานายแหละ!" ผู้จัดการใช้มือป้องปากกันเสียงเชียร์จากในสนาม

พลางตะโกนไปทางชูเอ๋อถึง "เตรียมตัวพร้อมยัง"

ชูเอ๋อถึงผงกศีรษะ

รอบด้านแออัดเกินไป ผู้จัดการจึงผลักเจ้าหน้าที่ออกไปให้พ้นทางแล้ว
ตะเบ็งเสียงพูดกับชูเอ๋อถึงจนสุดคอ

"งั้นก็ไปจุดพักผู้เล่นเลย! เกมใกล้จะจบแล้ว!"

ชูเอ๋อถึงมองเห็นผู้เล่นมากมายหลายตาในจุดพักผู้เล่น ซึ่งในจำนวนนั้นมีคู่ต่อสู้ของเขาในคืนนี้รวมอยู่ด้วย

ไททันคือชายกล้ำกลืนที่มีความสูงเกือบสองเมตร แขนทั้งสองข้างทำจากเหล็กกล้า เลียนแบบมาจากกล้ำกลืนเนื้อที่บูดโปนของมนุษย์ เพียงแต่ดำนในไม่ใช่เนื้อตันๆ แต่เป็นหน่วยประมวลผลคำสั่งที่ละเอียดซับซ้อน อีกฝ่ายคือตัวอย่างของมนุษย์ดัดแปลงโลกใหม่ที่เห็นได้ชัด เขาเคยผ่านการแข่งขันมาแล้วหลายร้อยแมตช์ แขนขาและร่างกายมีความเสถียรต่อคลื่นไฟฟ้าสมองที่อยู่ภายใต้การกระตุ้นด้วยชีวไฟฟ้ามาก ไม่ว่าจะเป็นในโลกเสมือนหรือโลกจริง เขาก็สามารถทำให้ตัวเองตอบสนองได้อย่างรวดเร็วที่สุด

"โง่" ไททันเปิดเบียร์ด้วยมือเดียว สายตาจับจ้องอยู่ที่ร่างของชูเอ๋อถึง "ได้ยินว่าหานายเหมือนกับของจริง ต้องทำความสะอาดดูแลเป็นประจำ"

"ใช่แล้ว บางครั้งก็ขมขื่นด้วย ลำบากมากเลยล่ะ" ชูเอ๋อถึงล้วงลูกกวาดสีรุ้งออกมาส่งเข้าปาก "แนะนำว่าอย่าทำตามดีกว่า"

"ฉันไม่มีวันยัดหางไว้ที่ก้นตัวเอง" ไททันซดเบียร์ไปหลายอีก "แต่ฉันเคยเลี้ยงแมวแบบนายอยู่สองสามตัว" เขาแสร้งยิ้มให้ชูเอ๋อถึงแล้วบิบกระป๋องเบียร์จนยุบ "เป็นอีตัวในตลาดซื้อขาย ไม่เคยเข้าโคลอสเซียม"

ชูเอ๋อถึงอมลูกกวาด คล้ายฟังไม่เข้าใจ "ประสบการณ์ชีวิตนายไซโกชินนี่จริง"

"...ให้ผมแพลนกลิ้งไปที่จุดพักผู้เล่นหน่อยนะ!" พริทที่ลอยอยู่ใจกลางโคลอสเซียมคือตัวตลกที่แต่งหน้าจัดเต็ม เขาโบกแขนทั้งสองข้างทักทายผู้เล่นอย่างกระตือรือร้น "ดูสิครับ บรรยากาศระหว่างผู้เล่นทั้งสองตึงเครียดสุดๆ ไปเลย! ทั้งที่การแข่งขันของเรายังไม่ทันเริ่มด้วยซ้ำ!"

"ไททัน!" ผู้ชมในสนามตะโกนเป็นจังหวะ "ไททัน! ไททัน!"

ท่าทางของไททันดูรื่นรมย์ เขาชอบที่จะได้ยินอะไรแบบนี้มาก

"ผู้เล่นไททันชนะติดต่อกันมาแล้วสิบเก้าแมตช์ ขอแค่ชนะอีกครั้งเดียว ก็จะได้เป็นคิงสแลมคนใหม่แล้ว" พิธีกรปลุกอารมณ์ของผู้ชมที่อยู่ในสนาม "เขามักจะใช้แขนเหล็กทะลวงกรามของคู่ต่อสู้ บิดคอของอีกฝ่ายจนหัก เขาใช้หัวทิ่มที่จริงจังตั้งใจเพื่อสนองแก่ผู้ชมและมอบภาพสุดอลังการงานสร้างที่ไม่สามารถประเมินค่าได้ให้กับพวกเราอยู่เสมอ! ผมจะโคตรตั้งตารอการแข่งขันในค่ำคืนนี้เลย!"

เมื่อกล้องแพลนไปที่ซูเอ่อดึง พิธีกรก็ผ่นจังหวะการพูดลง "คู่ต่อสู้ของไททันในคืนนี้คือเมาไ้* อันดับคะแนนสะสมของเดือนอยู่ที่ห้าสิบแปด เป็นผู้เล่นหน้าใหม่ล่ะครับผม เท่าที่ผมดูนะ เมาไ้เองก็ไม่เลวเลย ชนะมาแล้วสามแมตช์รวด ผมขอเป็นกำลังใจให้คุณแล้วกันนะ" เขาเอามือแนบแก้มแล้วพูดอย่างมีจิตว่า "สู้ๆ นะเมียว!"

ในสนามพลันเกิดเสียงให้ร้องดังกึกก้อง

"ใกล้จะได้เวลาแล้วนะครับ" พิธีกรกลับมามีท่าทางปกติ "เดี๋ยวนะ นี่ผมเห็นอะไรเนี่ย เมาไ้โคตรเด่นไม่เหมือนใครจริงๆ ครับ! เขาไม่จำเป็นต้องใช้สายเชื่อมต่อกับส่วนสมอง เพราะเขามีหาง! พระเจ้าช่วย..." พิธีกรส่งเสียงอ่อนระทวย "เขาน่ารักจังเลย"

ซูเอ่อดึงถอดเสื้อกันฝนออก เผยโฉมหน้าเต็มๆ ท่ามกลางแสงไฟ

เขาเป็นแมวเหมียว

หูแมวคู่หนึ่งตั้งอยู่ระหว่างเส้นผมของเขา หนึ่งในนั้นกำลังกระตุกเพราะอาการคัน อีกทั้งเรียวหางที่ส่ายไปมานั้นก็ดึงดูดความสนใจได้เป็นอย่างดี

"ตามข้อมูลบอกว่าเขาเข้ารับการผ่าตัดตัดแปลงเพราะระบบประสาทควบคุมการทรงตัวได้รับความเสียหาย หางที่เหมือนจริงหางนั้นเข้ามาแทนที่หน่วยประมวลผลกลาง ช่วยให้เขาสามารถเดินเหินได้ตามปกติ โอ้หยา เป็นแมวน้อยที่มีตาสองสีชะด้วย น่ารักเป็นบ้าเลย! ตาข้างหนึ่งเป็นสีฟ้าหมอกจันทน์เหอ" พิธีกรก้มหน้ากวาดตาดูข้อมูลของเมาไ้อย่างละเอียด "ดวงตาข้างนี้

* เมาไ้ แปลว่าลูกแมว

ผ่านการปลูกถ่ายตัดแปลงมาเหมือนกัน ในแมตช์ก่อนๆ ยังไม่มีการแสดง เอฟเฟกต์ใดเป็นพิเศษ"

ไททันทำสีหน้าเหยียดหยาม

"มาเริ่มกันเลยดีกว่า" พิธีกรหันหน้าเข้าหาผู้ชม "นับถอยหลังการเชื่อมต่อ ลิบ เก้า..."

ซูเอ๋อิงลดหางลง ส่วนปลายของหางเปลี่ยนเป็นตัวเชื่อมต่อโดยอัตโนมัติ แล้วเชื่อมเข้ากับจุดเชื่อมต่อของสนามแข่ง ชั่วพริบตานั่นเองคลื่นกระตุ้นก็พลัน แล่นจากหางขึ้นไปถึงสมอง ความรู้สึกตื่นตัวอย่างรุนแรงระเบิดออกในพื้นที่กิจกรรม หูแมวของเขารู้สึกอ่อนไหวจนใบหูบิดโน้มไปด้านหลังภายใต้การกระตุ้นนี้ ดูแล้ว ไม่ควรเข้าไปยุ่งเหยิงอย่างยิ่ง

"สาม สอง หนึ่ง"

ไฮโดแกรมเข้าประจำตำแหน่ง สนามแข่งเสมือนจริงแผ่ขยายไปใน ชั่วพริบตา

เสียงสวดมนต์อิเล็กทรอนิกส์ที่เหมือนกับกระแสน้ำไหลบ่าจากปลายขอบฟ้า หลากเข้ามาจนท่วมทับสนามแข่งเสมือนจริง ที่สุดขอบสนามแข่งปรากฏร่าง ภูิกษุราที่สวมจีวรสีส้มรูปหนึ่ง อีกฝ่ายปล่อยนกกุ๋ยเซ่อ* ขนาดมหึมาออกมาจาก แขนเสื้อ ก่อนที่วันที่ต่อมาน้ำฝนจะพรั่งพรูออกมาจากพื้นดิน สนามแข่งทั้งสนาม เริ่มกลับหัวกลับหางในสายตาของซูเอ๋อิง

กระทั่งบรรดาผู้ชมทั้งหลายขึ้นไปลอยอยู่บนเนื้อสีระะ ส่วนที่เคยเป็นท้องฟ้า ตอนกลางคืนก็กลับกลายเป็นพื้นดิน สายฝนสปรกปรกโสมมไหลร่วงกลับด้าน นกกุ๋ยเซ่อห้อยหัวอยู่ตรงขอบโคลอสเซียม หมุนหัวโลเะขนาดใหญ่ทั้งเก้าไป คนละทิศคนละทางพลาจใช้ดวงตาสีแดงฉานทั้งสิบแปดดวงตรวจตราพื้นของ สนามแข่งประหนึ่งไฟส่องสำรวจ เป็นตัวตั้งคำถามการควบคุมการแข่งขันของทั้งสนาม

"...เกมสตาร์ท!"

อวตารของไททันเป็นฝ่ายเปิดตัวในสนามก่อน

เสียงดังหนกๆ พาให้ผู้ชมทั้งสนามรับรู้ได้ถึงแรงกดดันอันหนักหน่วง และ

* นกกุ๋ยเซ่อ หรือจิ้งเพิง เป็นเทพปักษี มีเก้าหัว ใบหน้าเป็นมนุษย์ ร่างกายเป็นนก ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ซานไห่จิง

ยิ่งเพิ่มประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสที่สมจริงให้กับสนามแข่ง

"เขามาแล้ว...ผมว่าเหมือนผมจะได้ยินเสียงแจ๊สเตือนน้ำหนักของสนามแข่งเลย!" พริทส์เร่งเสียงร้องก่อนใครอย่างตื่นเต้น "ไททันตรงเข้าไปหาเมาไ้แล้วครับ!"

ในสนามพลันส่งเสียงเชียร์อย่างบ้าคลั่งขึ้นมาติดๆ "ไททัน!"

ความบ้าคลั่งบิดเบือนใบหน้าของผู้ชม พวกเขากรีดร้องอยู่ในโถโลแกรมพร้อมกับสะบัดมือโบกธงไฟ

อวตารของไททันคือตัวเขาเอง แต่เป็นเวอร์ชันขยายใหญ่ สิ่งนี้ทำให้แขนเหล็กของเขาดูน่ากลัวยิ่งกว่าเดิมและทำให้การดัดแปลงเพื่อการต่อสู้พวกนั้นดูโดดเด่นเป็นพิเศษ เขาขยับหัวไหล่ เสียงเสียดอาดที่ดังออกมาพาให้คนรู้สึกเซ็ดฟัน ขาทั้งสองข้างกางออกเป็นหลักอันมั่นคงให้กับร่างกายที่แสนหนักอึ้ง

"รูปแบบการใช้ที่ถูกต้องของการปลุกถ่าย" ไททันยกท่อนแขนข้างหนึ่งขึ้นกลางพุดกับชูเฮ่อถึง "ฉันยินดีช่วยนายแก้ไข..."

ไททันยังพุดไม่ทันจบ กำปั้นของชูเฮ่อถึงก็ซัดเข้าที่ใบหน้าของอีกฝ่ายแล้ว เมื่อเทียบกับแขนเหล็กสุดเจ๋งของไททัน อวตารของชูเฮ่อถึงเรียกได้ว่าเรียบง่ายสุดๆ นอกจากหุ่นนั้นกับหางอีกหนึ่งหาง เขาก็ไม่ต่างอะไรจากมนุษย์ผู้รอดชีวิตทั่วๆ ไป ร่างกายตั้งแต่ศีรษะจดเท้าไม่มีการดัดแปลงเสมือนที่ไ้ในการโจมตีใดๆ ทั้งสิ้น หรือหากจะพูดง่ายๆ ก็คือเป็นการคัดลอกมาจากตัวของเมาไ้เพียงเท่านั้น

ทว่าชูเฮ่อถึงว่องไวมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับเปลี่ยนความเร็วในการตอบสนองของเส้นประสาท

โพรจัมกของไททันร้อนผ่าวขึ้นมาอย่างรวดเร็ว เขาแน่ใจได้ในนาทีนั้นว่าตัวเองเลือดกำเดาไหลแล้ว ทว่าเขากลับยอมให้ชูเฮ่อถึงในครั้งนี เพราะผู้ชมต่างก็ชอบเห็นเลือด เลือดที่ไหลนองจะทำให้พวกเขาบ้าคลั่งยิ่งกว่าเดิม แต่ก็ยอมให้แค่ครั้งเดียวเท่านั้น ไททันเผชิญหน้ากับกำปั้นของชูเฮ่อถึงที่พุ่งเป้ามายังศีรษะของตัวเองอีกครั้ง เขาย่อตัวลงพร้อมกับยกแขนขึ้นป้องกัน ก่อนจะใช้แขนข้างนั้นรัดท่อนแขนที่เหยียดออกของชูเฮ่อถึงในทันที

"เขาได้กลับแล้ว" พริทส์จดจ่อกับการต่อสู้ "เขาจับเมาไ้ได้แล้ว!"

แขนของไททันไม่ได้ตัดแปลงมาอย่างเสียเปล่า เขาจัดการทุ้มชูเฮ่อถึงลงพื้น ในวินาทีถัดมา น้ำบนพื้นสาดกระเซ็นไปทั่วสารทิศพร้อมกับตัวสนามที่ส่งเสียงตูมดังลั่น ชนิดที่รับประกันได้เลยว่าได้ฝ่าเท้าของผู้ชมแต่ละคนจะต้องสัมผัสได้ถึงแรงสั่นสะเทือนที่มาพร้อมกับพลังนั้น

"หมัดแย็บ!" เหล่าผู้ชมตะโกนเสียงแหบแห้ง พวกเขาใช้เรียวยาวทั้งหมดที่มี แสดงความต้องการของตัวเองออกมา "ใช้หมัดแย็บทะลวงกรามมันเลย!"

พวกเขาอยากเห็นภาพที่น่าตื่นตาไปกว่านี้ อยากจะเห็นภาพที่เลือดสาดกว่านี้!

ชูเฮ่อถึงข่มขู่ผมของไททันเหมือนกับหัวสุนัข ก่อนจะใช้มืออันแข็งแกร่งของตัวเองทักทายดังจุกของไททันอีกครั้ง

ไททันถูกบีบให้ต้องรับหมัดของชูเฮ่อถึง แขนเหล็กข้างหนึ่งส่งเสียงดังดังลั่น ก่อนที่แผ่นกันด้านนอกจะหดเข้าไปได้ดังฟืบ เผยให้เห็นฟันฉลามที่อยู่ข้างในซึ่งกำลังหมุนวนเหมือนกับเลื่อยไฟฟ้า จากนั้นเขาก็กระแทกเข้าใส่ชูเฮ่อถึง ก่อนจะใช้ฟันฉลามตอยไปที่ศีรษะของอีกฝ่าย

แค่เสี้ยววินาทีเท่านั้น!

หูของชูเฮ่อถึงเกือบจะโดนเฉือนแล้ว ซึ่งในขณะที่เขาม้วนตัวอยู่นั้นแขนเหล็กของไททันก็ทุบเข้าที่ศีรษะของเขา

"เร็วมาก!" พิธีกรพูดอย่างอัศจรรย์ใจ "เหล่าสหายผู้ชมทั้งหลาย ทั้งหมดทั้งมวลนี้ต้องยกความดีความชอบให้กับทางนี้นั้น เป็นเพราะมันเข้ามาแทนที่หน่วยประมวลผลกลาง เมาใจจึงปรับตัวเข้ากับความเร็วในการตอบสนองของเส้นประสาทที่ถูกปรับเปลี่ยนได้เป็นอย่างดี ดุสิครับ การหลบหลีกและการโจมตีของเขามันคงมาก! ผมขอเดาอย่างไว้ความรับผิดชอบเลยว่าหลังจากผ่าตัดปลูกถ่ายเสร็จ เขาจะต้องฝึกฝนเป็นระยะเวลานานแน่"

เวลานั้นเองไททันก็ตะปัดไปที่หน้าแข้งของชูเฮ่อถึง ด้วยตั้งใจจะทำให้ล้มคว่ำ ทว่าอีกฝ่ายกลับไม่ล้มเสีย

ไททันสงสัยว่าชูเฮ่อถึงอาจจะอดกลั้นต่อความเจ็บปวด เพราะไม่อย่างนั้นแล้วทำไมอีกฝ่ายถึงไม่แม้แต่จะขมวดคิ้วเลยละ!

ฝ่ามือของชูเอ๋อถึงขีดเข้าที่หูของไททันอย่างแรง ซึ่งการกระแทกตรงๆ นี้ส่งผลให้ดวงตาของไททันมีดบาดไปชั่วขณะ ทว่าเสียงเชียร์ในสนามกลับบีบคั้นให้ตัวเขาที่กำลังหายใจหอบถี่เลือกที่จะโจมตีต่อไป

ชูเอ๋อถึงหลบหมัดสุดท้ายที่แสนมโหฬารของไททัน ก่อนจะชกหมัดใส่หน้าอีกฝ่าย เมื่อไททันหมดปัญญาที่จะป้องกันการโจมตี ชูเอ๋อถึงจึงชกเขาด้วยหมัดตรงอีกครั้ง ส่งผลให้ไททันในโลกจริงอาเจียนแห้งออกมาทันทีเนื่องมาจากอาการวิงเวียน

เวรเอ๊ย! ไอ้หมอนี้ไม่ใช่ผู้เล่นธรรมดา ทักษะการต่อสู้แบบทหารของมันทั้งโหดเหี้ยมและแม่นยำ!

ไททันถูกต่อยจนตายาลาย ถึงขั้นรู้สึกได้ว่าตัวเองที่อยู่ในโลกจริงมีเลือดกำเดาไหลออกมาเหมือนกันด้วยซ้ำ

ข้าบกระสุน* ของผู้ชมที่จ่ายเงินดูแบบออนไลน์นี้ไหลบารวกับเชื่อนแตก ข้อคิดเห็นทั้งหลายเหล่านั้นหลังไหลเข้ามาเต็มสนามแข่งตั้งแต่ข้างบนจนถึงข้างล่าง ปกคลุมเหล่าผู้เล่นไว้ตรงกลาง และนี่คือจุดไคลแมกซ์ของการแข่งขัน

[ส่วนัน! ส่วนัน!]

ข้าบกระสุนโอบล้อมเวทีการต่อสู้เอาไว้ ใบหน้าของผู้ชมในสนามแข่งจมอยู่ภายใต้แสงเงาเสมือนจริง ต่างคนต่างร้องตะโกนสุดเสียงราวกับเผ่าพันธุ์ประหลาดที่กระหายอยากในเนื้อมนุษย์

เมื่อไททันเหวี่ยงหมัดที่ไร้พลังออกไป ชูเอ๋อถึงก็หลีกแขนเหล็กที่เหวี่ยงเข้ามาวากับหมัดนั้นเป็นเพียงของเล่น นอกจากนี้พลังที่มาพร้อมกับมือรูปทรงถ้วยของชูเอ๋อถึงนั้นยังเกินกว่าที่เขาจินตนาการไว้ ไม่รอให้อาการหือ้อตาลายของเขาทุเลาลง ชูเอ๋อถึงก็ใช้ศอกกระแทกใส่ศีรษะของไททัน จนไททันพลันล้มลงกับพื้นทันที ส่งผลให้สนามแข่งขันสิ้นสะเทือนขึ้นมาดังโครม

"เมื่อกีฬายุคถูกฉันท้าใหม่" ดวงตาสีฟ้าที่ผ่านการดัดแปลงของชูเอ๋อถึงหริ่ง

* ข้าบกระสุน คือข้าบไต่เตลหรือคอมเม้นต์ที่เอาไว้บอกความรู้สึกของตนเองกับผู้อื่น โดยข้าบกระสุนจะเป็นตัววิ่งที่อยู่บนหน้าจอการไลฟ์หรือสตรีมมิ่ง

เล็กน้อยรวากับไม่ได้รับผลกระทบจากแสงสว่างจ้าภายในสนาม เขายกแขนเหล็กของไททันขึ้น ฉีกหน่วยประมวลผลคำสั่งในแขนออกรากับฉีกขยะ แล้วบิดขี้มึ้นแบบเดียวกันกับที่ไททันทำกับกระป๋องเบียร์

"ไอ้ก่ล้ามเนื้อตดหมา ไอ้คิงสแลมบัดซบ"

จ้าวชิง

บทที่ 002

เมาใจ

"เหลือเชื่อสุดๆ!" พิธีกรตะโกนกลบเสียงอีกทีในสนาม "ว่าที่คิงสแลมของเราเจอกับม้ามืดเข้าให้แล้วครับ!"

กรรมการผู้ตัดสินรีบวิ่งไปคุกเขาข้างตัวไททัน ก่อนจะยกแขนขึ้นสูงทำสัญญาณ 'สิ้นสุด' ใส่กล้องแล้วถอดสายที่เชื่อมต่ออยู่กับส่วนสมองของไททันออก ก่อนจะพูดกับไททันว่า "หายใจ..."

เสียงร้องอย่างเจ็บปวดของไททันไม่ได้หยุดลงในทันที การกระตุ้นสมองด้วยไฟฟ้าทำให้ร่างกายที่แท้จริงของเขาสั่นไม่หาย แขนข้างนั้นของเขารู้สึกเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส นี่คือการโจมตีของโคลอสเซียม โดยผู้เล่นจะต้องปรับระดับความรู้สึกเจ็บให้มากยิ่งขึ้น เพราะเสียงกรี๊ดร้องอย่างเจ็บปวดทรมานของพวกเขาจะทำให้ผู้คนในไลฟ์สตรีมมิ่งบ้าคลั่ง

"ขอแสดงความยินดีกับเมาใจด้วยครับ!" พิธีกรสาดแสดงความร่าเริงandtungไปยังตัวชูเอ่อดึง "นี่เป็นชัยชนะครั้งที่สี่ของเขานับตั้งแต่ที่เข้าร่วมการแข่งขันมา และคู่ต่อสู้ก็คือไททัน!"

เสียงผู้คนในสนามแข่งเดือดพล่าน ชับกระสุนจากไลฟ์สตรีมมิ่งที่ล้อมรอบตัวชูเอ่อดึงรีเฟรชไม่หยุด

หางของชูเอ่อดึงแยกออกจากจุดเชื่อมต่อ คลื่นกระตุ้นที่เหมือนกับกระแสน้ำไหลออกไปจากสมอง หลงเหลือไว้เพียงความกระปรี้กระเปร่าเล็กๆ หลังการกระตุ้นเท่านั้น เขาเปิดเปลือกตาขึ้น รวากับเพ่งข้ามผ่านมิติกาลเวลา

จำเป็นต้องใช้เวลาสักสองสามวินาทีเพื่อปรับตัวกับโลกแห่งความจริงที่พลิกกลับมาตรงหน้า

"นายชนะแล้ว" ผู้จัดการพุ่งเข้ามา ทั้งตะโกนทั้งร้องเรียกชูเฮ่อถึง "แมตซ์ต่อไปเป็นเงินหวังนะ!"

"ฉันชนะแล้ว" ชูเฮ่อถึงมองไททันด้วยหางตา ก่อนจะเอ่ยถามไปอย่างนั้นว่า "เงินหวังคือใคร"

ร่างที่ขึงตึงของไททันถูกกรรมการผู้ตัดสินบังจนเห็นแต่ขาที่สั่นกระตุกบนขาข้างหนึ่งของเขาสักคำว่า 'เผ่าวิญญาณยักษ์' ส่วนอีกข้างหนึ่งสักคำว่า 'เข้าออกปลอดภัย'

"เหล่าสหายผู้ชมทั้งหลาย ผมยังตั้งสติไม่ได้เลยครับ" พิธีกรชูแขนขึ้นอย่างโอเวอร์ "อันดับคะแนนสะสมของเมาใจกำลังเพิ่มขึ้นแล้วครับ!"

ทันใดนั้นภาพฉายของสนามแข่งขันก็เปลี่ยนไปเป็นการจัดอันดับคะแนนสะสมของผู้เล่น ชื่อ 'เมาใจ' ทะยานขึ้นไปอย่างรวดเร็วพร้อมกับเสียงสลุต* จากอันดับที่ห้าสิบแปดของเดือนกระโดดขึ้นมาเป็นสามสิบอันดับแรก

ชูเฮ่อถึงไม่คิดจะให้สัมภาษณ์ เขาสวมเสื้อกันฝนของตัวเอง ก่อนจะรูตชิปจนแทบจะถึงหน้า

"มองอะไร" สายตาของเขาแลดูระแวดระวัง "ฉันลืกลับมากนะ"

ชูเฮ่อถึงออกจากสนามแข่งขันแล้วไม่ได้ตรงกลับห้องทันที แต่ได้แวะซื้อเห็ดยางเสียไม้ที่ตลาดมืดตรงประตูก่อน

"เพิ่มเผ็ด" ชูเฮ่อถึงจ้องเห็ดยางไม้ "เอาเผ็ดระเบิด"

"เดี๋ยวฉันเพิ่มเห็ดให้อีกชิ้น" เจ้าของแผงอายุเลยเลขสี่แล้ว เป็นคนบ้าคนหนึ่งที่ชอบยาลี้ เธอส่งเห็ดเสียไม้ให้ชูเฮ่อถึง "คืนนี้เล่นได้ไม่เลว ทำไมฉันไม่เห็นเฮอริทเลยล่ะ"

ชูเฮ่อถึงกัดเห็ดพลางพูด "ระเบิดไปแล้ว"

* สลุต คือการยิงปืนใหญ่ด้วยสลุตหรือกระสุนซ้อมรบ เป็นการแสดงความเคารพต่อบุคคลหรือวัตถุอันควรได้รับการคำนับด้วยการยิงสลุต โดยมีเกณฑ์จำนวนนัดตามควรแก่เกียรติยศ

"โลฟี่สตรึมมิ่งระเบิดเธอ"

"หวัระบิดไปแล้ว" ชูเฮ่อถึงมองเห็ดที่เหลื่ออย่างเคร่งขรึม "ขออีกไม่ได้ไหม"

"ไม่ได้" จยาลี่เหล่ตามองกล้องวงจรปิดที่มุมถนนพลางจับหูหรือด้วยท่าทางสบายๆ "เฮ้อ พวกนายสองคนก็รันทาที่ตาย แล้วไปคุยเรื่องสู้มเสี่ยงอะไรในโลกออนไลน์ล่ะ"

"หมอนั่นเป็นคนเริ่มก่อน" ชูเฮ่อถึงหยิบขึ้นมาอีกไม้ "ปฏิบัติการครั้งต่อไป" เขาค่อยๆ ละเลียดกิน "จะเปลี่ยนคน"

จยาลี่ค้างอยู่ในท่าสูบบุหรี่ เผยให้เห็นรอยสักเด็กสาวตัวน้อยที่อยู่บนแขนทั้งสองข้าง ขณะนั้นฝนยังคงตกอยู่ เธอพ่นควันออกมาอย่างเอื่อยเอื่อยพลางพูดเสียงเบาว่า "เฮงซวย..."

สิ่งที่ยืนยันต้องการปรับเปลี่ยนให้มนุษย์ดัดแปลงไปกระตุ้นระบบเทพเจ้าหลัก แต่พวกเขาไม่มีใครอยากไป เพราะทุกคนต่างก็มี BCI กันทั้งนั้น และ BCI พวกนั้นก็ใช้ประโยชน์จากชีวไฟฟ้า ซึ่งไม่เพียงช่วยให้ผู้รอดชีวิตหลังการดัดแปลงปรับตัวเข้ากับกรปลูกถ่ายได้เร็วขึ้น แต่ยังสามารถเปลี่ยนโลกเสมือนจริงให้กลายเป็นความจริงได้ด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้รอดชีวิตได้หลีกเลี่ยงจากสภาพความเป็นจริงไปอยู่ในยูโทเปียทางจิตวิญญาณบนโลกออนไลน์ ทว่าขอบเขตกิจกรรมที่พวกเขาสามารถทำได้บนโลกออนไลน์ในปัจจุบันนั้นมีจำกัด เพื่อป้องกันไม่ให้พวกเขาถูกระบบเทพเจ้าหลักล่วงล้ำเข้ามาหรือถูกสังเกตการณ์ สิ่งที่ยืนยันจึงปฏิบัติกับพวกเขาด้วยนโยบายที่มีความกดดันสูงอยู่เสมอ

ในเขตวงกุ่มที่ถูกระบบเทพเจ้าหลักยึดครองอยู่นั้น มนุษย์ดัดแปลงที่มี BCI ไม่ต่างอะไรจากเนื้อปลานนเซียง หรือต่อให้มีใครสักคนในหมู่พวกเขาที่สามารถเอาชีวิตรอดและทำภารกิจได้สำเร็จ แต่การที่จะได้รับความไว้วางใจจากสิ่งที่ยืนยันอีกครั้งและกลับมาที่ตลาดมืดได้นั้นก็ยังนับว่าเป็นเรื่องยาก

"ไม่ใช่ว่าพวกนั้นไม่ยอมรับมนุษย์ดัดแปลงหรือไง อีหามาเอี้ย ทางหนึ่งก็หลอกให้เหล่าจื่อ* แข่งขันอยู่ที่นี่แบบรากเลื้อย อีกทางหนึ่งก็จะส่งเหล่าจื่อไป

* เหล่าจื่อ เป็นภาษาพูด มักเป็นสรรพนามที่ชายสูงอายุใช้เรียกแทนตัวเอง หรือเป็นคำแทนตัวเมื่อต้องการวางอำนาจ วางมาดใหญ่โต

แนวหน้า เขี่ยแมง จะให้ตีกับระบบยังไฉะ" จยาลี่ชี้ขาดดัดแปลงของตัวเอง "หรือจะให้แม่ใช้ไอชาเหลืกันนี้ไล่เตะพวกมันดี"

สายฝนโปรยปรายลงมาเปาะเปาะ จยาลี่ที่ไม่กล้าพูดเสียงดังพยายามระงับโทสะของตัวเอง ก่อนจะดับบุหรีแล้วทิ้งลงบนพื้นอันแสนสกปรกซึ่งเต็มไปด้วยกระดาศพิษซุกซุกจนภาพต่ำที่คนโยนทิ้งกันไว้เกลื่อนกลาด จยาลี่หันศีรษะไปมองโตรนลาดตระเวนที่เกาะพริบไฟวูบวาบอยู่เหนือโคลอสเซียม ตลอดจนสี่ลั่นละลานตาของตลาดกลางคืนที่อยู่ไกลออกไป

"ไปตายซะ" จยาลี่พูดอย่างหงุดหงิด "ทุกคนเลย"

เมื่อชูเฮ่อถึงกินเห็ดหมดไปสองไม้ก็ได้เวลากลับห้อง เขาเอามือล้วงกระเป่าและอยากยัดตัวเองลงในเสื้อกันฝนใจจะขาดจะได้ไม่ต้องถูกใครหน้าไหนมาจ้องมอง ทุกครั้งที่ชูเฮ่อถึงเดินผ่านหัวมุมถนน เขาจะใช้หางตากวาดมองไปทางด้านหลังตนเองในแนวเฉียงจนทั่ว การเฝ้าสังเกตการณ์ขึ้นสูงทำให้เขากลายเป็นพวกหวาดระแวงไปแล้ว และความรู้สึกที่ถูกจับตามองนั้นก็เหมือนกับโดนแมลงวันตอมอยู่ตลอดเวลาไม่มีผิด

อาคารขนาดใหญ่กำลังฉายโฆษณาเสื้อผ้าแฟชั่น ภาพไฮโลแกรมของเหล่านางแบบรูปร่างสะอิดสะเอ้งกำลังเดินลงมาจากที่สูง ก่อนจะเข้าไปสู่กระแสน้ำของการจราจร โฆษณาสามมิติจากสองฝั่งถนนฉายขึ้นมาอย่างไร้ลำดับขั้นตอน ป้ายไฟเล็กรถอนิกส์รูปร่างแปลกประหลาดตั้งเบียดเสียดกันอยู่เป็นกลุ่ม เมื่อถึงยามราตรี ไม่ว่าที่ไหนก็ล้วนเสียงดังจอแจ ประสาทสัมผัสด้านการมองเห็นและการได้ยินสับสนวุ่นวายเต็มไปด้วยมลภาวะ

ชูเฮ่อถึงเดินผ่านกลุ่มคนรักอันผู้* ที่ถือร่มกระดาศโบราณ บางคนสวมหมวกคนงานปีกกว้าง บนผ้าสีกหลาดสีดำที่ห้อยลงมามีแสงสะท้อนที่ดูแปลกประหลาด

"อันลงเดิมพันผิดข้าง" เด็กหนุ่มที่สวมชุดคลุมรัดเอวคาดาบยาวแบบโบราณเอ่ยด้วยน้ำเสียงหงุดหงิด "ไท่ทั้นสู้ไม่ชนะ! เสี้ยเดิมพันหมดเลย แมตซ์หน้าฉันว่า

* อันผู้ คือเครื่องแต่งกายประจำชาติของชาวอันแบบดั้งเดิม

จะเดิมพันข้างเขินหวัง..."

"อย่าเลย" ชูเฮ่อถึงพูดตอนเดินผ่านอีกฝ่าย "เดิมพันข้างเมาใจ มีแต่ได้ 'ไม่มีเสีย'"

"อะ?" เด็กหนุ่มหันหน้าไป ทว่ากลับเห็นแต่แผ่นหลังของชูเฮ่อถึง "เฮ้..."

ชูเฮ่อถึงเลี้ยวออกจากฝูงชน ก้าวขาข้ามบันไดสองสามขั้นเข้าสู่อาคารเก่าๆ

ลิฟต์ในอาคารเหล่านี้เก่ามาก ตั้งแต่เข้ามาจนถึงชั้นที่มีไว้สำหรับรอลิฟต์ จำเป็นต้องผ่านการจำแนกข้อมูลทั้งหมดสามครั้ง เทคโนโลยีไบโอเมทริกซ์ ที่สิ่งเทียนใช้นั้นยังคงเป็นปริศนา ทั้งนี้เพื่อควบคุมมนุษย์ดัดแปลงของโลกใหม่ การจดจำใบหน้าและม่านตาจึงถูกยกเลิกไป นอกจากนี้บริเวณห้วมทางเข้าออกในแต่ละชั้นยังมีทีมตรวจตราของสิ่งเทียนประจำอยู่ เพียงแต่เวลาส่วนใหญ่ของพวกเขาจะเป็นการสร้างความบันเทิงให้กับตัวเองและปฏิบัติตัวอย่างเข้าอกเข้าใจต่อมนุษย์ดัดแปลงที่เดินเข้าออก

แต่มันก็มีข้อยกเว้น...

พอชูเฮ่อถึงเดินพ้นออกไปจากห้วมก็เห็นผู้ตรวจตราสามคนกำลังเล่นบิลเลียดกันอยู่ โต๊ะบิลเลียดยี่สิบสองพื้นที่ทางเดินคับแคบ แถมพวกนั้นยังติดตั้งไฮโลแกรมสวารจุดบนหรีหน้าตาสะสวยไว้อีกสองตัว กลายเป็นว่าขณะนี้มีคนกลุ่มหนึ่งปิดตายทางเดิน ส่วนบนผนังก็กำลังฉายวิดีโอบันทึกการแข่งขันระหว่างไททันกับเมาใจ

ฉิบหายละ

ชูเฮ่อถึงพลันรู้สึกสังหรณ์ใจไม่ดีขึ้นมา

"เล่นหน่อยไหม" ผู้ตรวจตราคนหนึ่งเคาะบุนหรีกับที่เขียนบุนหรีข้างมือ ก่อนจะเรียกชูเฮ่อถึงด้วยไอดีการแข่งขันของเขา "เมาใจ"

วันนี้ชูเฮ่อถึงเพิ่งโดนกิกษุดักเตือนไป ดังนั้นจึงไม่อยากสร้างปัญหา แต่ดูเหมือนการปฏิเสธอีกฝ่ายในเวลานี้จะเป็นปัญหายิ่งกว่า น้ำฝนสองสามหยดร่วงลงจากขอบอุ้งที่เปียกโชก ทำให้เขาดูจนตรอกอยู่เล็กน้อย

"ฉันเล่นเป็นแต่พูลแปดลูกแบบจีน"

"ฉันชอบเล่นพูลแปดลูกแบบจีน" ผู้ตรวจตราฉีกยิ้มให้ชูเฮ่อถึง เผยฟันสีเหลือง

ที่สว่างจนตาพวว่า "มาเล่นสักสองเกมมา จลองที่นายชนะการแข่งขัน"

พวกนั้นไม่มีท่าทีว่าจะหลีกทางให้ชูเฮ่อถึงเลย และในขณะที่อีกฝ่ายพูด ก็มีใครบางคนยื่นไม้คิวมาให้ชูเฮ่อถึงแล้ว

ชูเฮ่อถึงตั้งอยู่ดลงแล้วรับไม้คิวมา หูแมวสี้ด้าของเขาชี้ตั้ง ขนลุกปุยขยับไหว ตามจังหวะการฝนหัวคิว

"เปิดเลย" ผู้ตรวจตราพิงขอบโต๊ะพลางเอ่ยด้วยท่าทางสบายๆ "นายเป็นแมวพันธุ์อะไรนะ"

เห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่ได้มองชูเฮ่อถึงในฐานะ 'มนุษย์ผู้รอดชีวิต'

ผู้บริหารระดับสูงของสิงเทียนจัดมนุษย์ดัดแปลงไว้ในฐานะของฝูงเครื่องมือแบบเดียวกับเครื่องจักร เพราะคนที่ทำการทดลองเกี่ยวกับไบโอชิปและการปลูกถ่าย เป็นครั้งแรกคือระบบเทพเจ้าหลัก การปรากฏขึ้นของ BCI ในโลกใหม่ทำให้สิงเทียนเกิดอาการตื่นกลัว พวกเขาไม่ยอมยกย่องระบบเทพเจ้าหลักฝึกให้เชื่อง ดังนั้นจึงได้แต่ชิงฝึกมนุษย์ดัดแปลงที่ฝานเข้ากับเทคโนโลยีของระบบให้เชื่องเท่านั้น

"ก็แค่แมว" ชูเฮ่อถึงสัมผัสได้ว่าคลื่นกระตุ่นจากการแข่งยังไม่หายไปจากสมอง ท่ามกลางบรรยากาศที่โดนพุงเป่า ไบหูของเขาจึงกระดิกโดยไม่รู้ตัว "หว่า" ไป

ผู้ตรวจตราเลิกเลื้อกันฝนของชูเฮ่อถึงขึ้น ก่อนจะพูดพลางคันตัวเขา "ไหนล่ะหางของนาย ชุกไว้ในกางเกงหรือไง"

ชูเฮ่อถึงใช้ไม้คิวบัดมืออีกฝ่าย "นายแม่งจะสงสัยอะไรนักหนาอะ"

คำพูดของชูเฮ่อถึงเพิ่งจะสิ้นสุด ผู้ตรวจตราก็จับศีรษะของเขากดกับโต๊ะ อันที่จริงเขาได้ยินเสียงการเคลื่อนไหวของอีกฝ่ายแล้วแต่ไม่คิดจะหลบ เพราะทั้งสองฝั่งของชั้นมีกล้องวงจรปิดติดอยู่ เขาจึงไม่อาจลงมือได้ เพราะถ้าถูกตัดสินว่าเป็นฝ่ายเริ่มก่อน กลุ่มติดอาวุธที่อยู่บริเวณใกล้เคียงจะลงมือยิงเขาทั้งทันที

"ฉันสงสัยอะไรจันเหวอ" ผู้ตรวจตราติดกันบุหรีที่ทั้งก่อนจะโน้มตัวลงมาพูดจาหยาบคายใส่ชูเฮ่อถึง "ไอ้ฉิบหาย คินนี้ฉันหมดตัวก็เพราะแก!"

เขาตึงกระบองไฟฟ้าอเนกประสงค์ที่เหน็บไว้ตรงหลังเอวออกมาฟาด

ชูเอ๋อถึงลงกับพื้น ผู้ตรวจตราอีกคนที่อยู่ด้านข้างใช้แขนล็อกคอชูเอ๋อถึงแล้วจับไป กระแทกเข้ากับโต๊ะบิลเลียดจนคอของเขาบิด ก่อนจะโน้มตัวลงลากชูเอ๋อถึงไปที่ห้องน้ำรวม

ในห้องน้ำไม่มีกล้อง ชูเอ๋อถึงบิดศีรษะเพื่อไม่ให้โดนคอหอยจากจุดที่อีกฝ่ายลงแรง ก่อนจะใช้ศอกแทงไปที่หลังเท้าของอีกฝ่าย เขาอาศัยจังหวะที่แขนคลายออกคว้าคอเสื้อของอีกฝ่ายแล้วทุ้มลงพื้นทันที แต่ตอนที่เขาจะลุกขึ้น ผู้ตรวจตราก็ฟาดกระบองไฟฟ้าเข้าที่อกเขา

"เรียกกลุ่มติดอาวุธ" ผู้ตรวจตราใช้มือหนึ่งกดอุปกรณ์สื่อสารในหู ขณะที่มืออีกข้างแกว่งกระบองไฟฟ้าใส่ชูเอ๋อถึงอย่างต่อเนื่อง "มีมนุษย์ดัดแปลง..."

ชูเอ๋อถึงย่อตัวหลบกระบองไฟฟ้า ก่อนใช้จังหวะนั้นถีบเข้าของผู้ตรวจตราจากด้านข้างอย่างแรง ความเจ็บปวดเข้าเล่นงานหัวเข่าของผู้ตรวจตราในทันที จนเข่าข้างหนึ่งทรุดลงกับพื้น จากนั้นชูเอ๋อถึงก็จับข้อมือเขาแล้วบังคับให้ฟาดกระบองไฟฟ้าเข้าใส่หูข้างที่สวมอุปกรณ์สื่อสารอย่างรวดเร็ว

ผู้ตรวจตราร้องลั่นขึ้นมาอีกครั้ง ก่อนจะมีเลือดสีแดงไหลออกมา

ชูเอ๋อถึงไม่พูดพร่ำทำเพลง ยึดตัวยกขาขึ้นถีบผู้ตรวจตราไปที่ขอบสระ ก่อนที่เขาจะเปิดก๊อกน้ำให้สายน้ำพุ่งใส่ศีรษะของผู้ตรวจตราดังซ้ำ

"เซี่ย...แก..." คำพูดของผู้ตรวจตราถูกน้ำพุ่งใส่จนขาดหายเป็นช่วงๆ เขาล้มลุก สองมือเกาะขอบสระหมายจะเงยศีรษะขึ้น

"แกไม่พินิจว่าฉันชนะละ" ชูเอ๋อถึงยกมือขึ้นปาดหน้าผาก รู้สึกไม่สบอารมณ์ เขากะพือแผ่นหลังของผู้ตรวจตราซ้ำๆ "สมควรแล้วที่แกจะหมดสติ!"

ผู้ตรวจตราล้มกลิ้งในลำคอดังอึก

[ฮ่ามัน! ฮ่ามัน!]

ช่วงกระสุนตอนแข่งขันคล้ายกับปรากฏขึ้นมาเบื้องหน้า ชูเอ๋อถึงถึงกับหลอนว่าตัวเองได้ยินเสียงร้องตะโกนของผู้ชมในสนาม ความรู้สึกพลุ่งพล่านที่หลงเหลืออยู่ในสมองแล่นไปตามกระดุกสันหลัง ความตื่นตานั้นทำให้หาง

ของเขาสิ้นขึ้นมา แรงเหยียบที่เท้าค่อยๆ เพิ่มขึ้นจนแทบจะกดร่างกายท่อนบนของผู้ตรวจตราให้จมลงในสระ

"คำเตือน" อุปกรณ์ตรวจจับสัญญาณชีพที่อยู่บนตัวผู้ตรวจตราส่งเสียงเตือนออกมา "คำเตือน!"

กระจกในห้องน้ำรวมพลันแตกกระจาย กระจกที่มีอาวุธครบมือม้วนตัวไปบนพื้น ลั่นไกใส่ชูเอ๋อถึง

ความรวดเร็วในการตอบสนองของเส้นประสาทที่ถูกพัฒนาเพิ่มของชูเอ๋อถึงเผยความได้เปรียบออกมาอีกครั้ง หูแมวกู่นั้นของเขาประมวลผลข้อมูลเสียงได้เร็วกว่าคนทั่วไป ในช่วงเวลาที่กระจกเหนียวไถป็น ชูเอ๋อถึงก็ถอดเสื้อของตัวเองแล้วกลิ้งหลบออกมาได้ทันควัน

กระสุนยิงโดนผนังจนแผ่นกระเบื้องแตกออกดังเปรี้ยง

"หมอบลง!" กระจกที่สวมหน้ากากป้องกันพิษหันปากกระบอกปืนไปทางชูเอ๋อถึงพลางตะคอกใส่เสียงดัง "ไม่งั้นฉันจะยิงให้ตาย!"

บทที่ 003

โลกเสมือน

"หมอบแล้ว!" ชูเฮ่อถึงกอดศีรษะอยู่ในท่ามาตรฐาน "นายหันป็นออกไป แล้วมาคุยกันเถอะ"

ก็อกน้ำยังคงเปิดอยู่ อุปกรณ์ตรวจจับสัญญาณชีพของผู้ตรวจตรา แผลเสียดังลั่น ทว่าก็ไม่มีใครสนใจเลยในตอนนี

"หุบปาก!" ภิกษุประคองปิ่น เขาใช้เท้าเหยียบเศษกระຈกบนพื้น ขณะที่เดินเข้าไปใกล้ชูเฮ่อถึง "เลิกกระดิกหางได้แล้ว!"

"ฉันห้ามไม่ได้" ชูเฮ่อถึงลดหางตัวเองลง แต่เพียงแววินาทีเดียวมันก็ชูขึ้นมาอีกครั้ง "ฉันคุมไม่ได้จริงๆ นะ..."

ภิกษุใช้พานท่ายป็นกระแทกใส่หน้าของชูเฮ่อถึงอย่างแรง

แม่งเหี้ย!

ชูเฮ่อถึงเสียเลือดในโพรงปาก ก่อนจะถูกภิกษุใส่กุญแจมือเหนี่ยวนำ ถึงแม้กุญแจมือเหนี่ยวนำที่คล้องอยู่ระหว่างข้อมือจะเป็นเพียงวงแหวน บางๆ ส่องว ทว่ามันถูกออกแบบมาสำหรับมนุษย์ดัดแปลงโดยเฉพาะที่ไม่เพียงช็อตไฟฟ้าใส่เป้าหมายที่ถูกจับกุมทันทีที่ขัดขึ้น แต่ยังสามารถส่งข้อมูลตำแหน่งของผู้ถูกจับกุมไปให้กลุ่มติดอาวุธได้อีกด้วย

"ลุกขึ้น!" ภิกษุกระชากชูเฮ่อถึงขึ้น แล้วพุดรายงานกับอุปกรณ์สื่อสารในหู "มนุษย์ดัดแปลงที่เกี่ยวข้องกับปัญหาภายในอาคารถ่งจื่อหมายเลข 189 ถูกจับกุมเรียบร้อยแล้ว จะส่งเข้าเรือนจำในอีกห้านาที"

เรือนจำบ้านแม่แกลี

ชูเฮ่อถึงเดินผ่านผู้ตรวจตราครั้งมีครั้งคนจะตายแหล่มีตายแหล่ก็เตะอีกฝ่ายไปที อุปกรณ์ตรวจจับสัญญาณชีพของผู้ตรวจตราหลุดออกมา ชูเฮ่อถึงจึงเหยียบมันจนแหล่เป็นชิ้นๆ

"พวกนายไม่รู้ไซเคิลขยะกันหรือ" ชูเฮ่อถึงเตะอุปกรณ์ตรวจจับสัญญาณชีพที่ใช้การไม่ได้แล้ว "ไอ้เจ้าพวกนี้..."

ขณะนั้นนกยูงแฉมือเหนียวนำก็ปล่อยกระแสไฟฟ้าช็อตใส่เขาทันที เป็นเหตุให้เขาหมดสติไปก่อนที่จะทันได้พูดจบ

ชูเฮ่อถึงตื่นขึ้นมาบนเก้าอี้พร้อมกับอาการปวดเมื่อยต้นคอ

"นี่" เส้นผมสีดำยาวของเขาปกคลุมดวงตา "ตาแก่ตัวเหม็น"

รอบด้านมีตสนิท สถานที่แห่งนี้ในห้องปิดทึบห้องหนึ่ง

"ตาแก่ตัวเหม็น" ชูเฮ่อถึงพูดเสียงดังฟังชัดกว่าเดิม

"หยาบคายจริง" เสียงคลิกของไฟแช็กดังขึ้นที่มุมห้อง หัวหน้าเจีใหญ่ที่มีเส้นผมสีเงินเงาวาว จดบุหรือขึ้นสูบ "ที่นี่ไม่มีตาแก่ตัวเหม็น"

ชูเฮ่อถึงเอนตัวไปข้างหน้าพลง่ายถามผ่านความมืด "เธอเป็นใคร"

"นายไม่ต้องสนหรอกว่าฉันเป็นใคร" หัวหน้าเจีใหญ่ดีดเก้าอี้หรือลงบนที่ว่างเผยให้เห็นกำไลข้อมือสีเงินสีหาวงที่สวมอยู่บนข้อมือ "แค่ทำเหมือนว่าฉันเป็นแม่นายก็พอ"

ชูเฮ่อถึงเงยหน้าขึ้น บนใบหน้ายังคงเหลือร่องรอยที่โดนพานท่ายเป็นกระแทกอยู่ เขาดูเหมือนเด็กเกเรอายุสิบแปดสิบเก้าที่รู้สึกระแวงกับทุกสิ่งทุกอย่าง

"นายเองเถอะ" บุหรือของหัวหน้าเจีใหญ่หมดเร็วมาก คล้ายกับเร่งเวลาสูบอย่างไรอย่างนั้น "โจมตีผู้ตรวจตรามาไซ้ใหม่ ตามกฎของสิงเทียมนายจะต้องถูกขังอยู่ในคุกสามเดือน"

"อย่ามาพูดไร้สาระ" ชูเฮ่อถึงว่า "ฉันไม่ได้เป็นคนเริ่มก่อนสักหน่อย"

"ใครสนกันล่ะ" สายตาที่หัวหน้าเจีใหญ่มองไปทางชูเฮ่อถึงราวกับกำลังมองลูกชายผู้โง่เขลา "ใครจะสนว่าผู้ตรวจตราพวกนั้นพนันเกมแพ้แล้วลงมือกับ

ผู้เล่นเพื่อระบายความโกรธ ใครจะสนว่านายถูกกดกับโต๊ะบิลเลียดแล้วโดนตีไปสองสามที "ไอ้ลูกหมาเอ๊ย ไม่มีใครเขาสนกันหรอก"

ฐานะของมนุษย์ดัดแปลงมันก็ต่ำเตี้ยอย่างนี้แหละ

"อาทิตย์หน้านายมีแข่งอีก ถ้าไปแข่งไม่ได้ก็ต้องเสียค่าปรับเป็นแสน แต่ฉันเห็นยอดเงินในบัญชีของนายมีแค่ไม่กี่พันหยวนเอง น่าสงสัยจริงๆ" หัวหน้าเจ้ใหญ่ดับบุหรี "ตั้งนั้นฉันมีทางเลือกให้นายสองทาง หนึ่งยอมติดคุกแต่โดยดี หรือสองช่วยงานพวกเราสักอย่าง"

หน้าจอสื่อจริงพลันสว่างขึ้น บนนั้นปรากฏข้อมูลของซูเอ๋อิง

ชื่อ : ซูเอ๋อิง

สมาชิกกองกำลังเสือดำนานาชาติ รหัสประจำตัวที่เคยใช้คือ 7-006 เคยเข้าร่วมการทดลองไปโอชิปในเขตกวงกู่ของโลกเก่า ถูกระบบเทพเจ้าหลักควบคุมในวันโลกาวินาศ ก่อนจะโดนขังไว้ในเขตลงทัณฑ์ จนกระทั่งเกิดการระเบิดครั้งใหญ่ของโลกใหม่ในปี 04 ถึงได้หลบหนีออกมาจากเขตลงทัณฑ์

"ฉันดูการแข่งแล้ว สไตส์การต่อสู้ของนายเป็นของเสือดำนานาชาติ การระเบิดครั้งใหญ่ได้ทำลายตาขวาของนายและระบบประสาทควบคุมการทรงตัว แต่ยังมีชีวิตในสภาพที่โหดร้าย การผ่าตัดปลูกถ่ายดัดแปลงทำให้นายพัฒนาขึ้น นายน่าจะรู้ว่าพวกเราทำสงครามกับระบบเทพเจ้าหลักมาโดยตลอด และไอ้ระบบเวอร์พวกรุ่นยังทำการทดลองไปโอชิปอยู่ในเขตกวงกู่ เรากังวลว่าพวกมันจะสร้างมนุษย์สายพันธุ์ใหม่ขึ้นมาเพื่อใช้เป็นอาวุธ ดังนั้นพวกเราจึงตัดสินใจว่าจะลงมือชำระระบบเทพเจ้าหลักก่อน" หัวหน้าเจ้ใหญ่ทิ้งก้นบุหรี่ลงข้างเท้า สองมือประสานเข้าหากันแล้วจ้องซูเอ๋อิง "งานนี้ง่ายมากเลยนะไหม ไอ้ลูกชาย"

"ง่าย...ง่ายเหมือนหนึ่งบวทหนึ่งเลยล่ะ" ซูเอ๋อิงฟังเก๋อ "ฉันเลือกเข้าคุก"

"คุกกี้จะไร" หัวหน้าเจ้ใหญ่พูด "ไม่มีตัวเลือกนั้นแล้ว"

"ไม่ใช่การลอบฆ่าคน" นูแมวข้างหนึ่งของซูเอ๋อิงกดลงต่ำ "อีกฝ่ายเป็นระบบอัจฉริยะ แกมยังมีมากกว่าหนึ่ง ขอบเขตการเคลื่อนไหวของพวกมันไม่ได้

อยู่ในโลกจริง มันชอบบัญญัติการอยู่ในชิปหรือดาต้าบ็อกซ์ อย่าว่าแต่ระเบิดพวกมันเลย แค่หากี้อาจจะไม่เจอด้วยซ้ำ"

"ฉันไม่อนุญาตให้นายประเมินตัวเองต่ำจนเกินไป" หัวหน้าที่ใหญ่ ปลอบใจเขาอย่างไรอารมณ์ "เหมือนกับที่ไม่อนุญาตให้นายประเมินพวกเราต่ำจนเกินไป"

หน้าจอสี่เหลี่ยมจริงพับซ้อนกันเป็นชั้น ก่อนจะกลายเป็นภาพสามมิติของเมืองแบบย่อส่วน

"คุ้นๆ ไหม" หัวหน้าที่ใหญ่เอ่ย "สิ่งที่เรียกว่าเขตลงทัณฑ์ ความจริงคือพื้นที่เสมือนที่ควบคุมโดยระบบเทพเจ้าหลัก คล้ายๆ กับผืนที่มอมเมาผู้คน บังคับกรอกเข้าไปในสมองของนักโทษเขตกวางกู่ผ่านทาง BCI กับไบโอชิป เป็นหนึ่งในวิธีที่ระบบเทพเจ้าหลักใช้ฝึกมนุษย์ให้เชื่อ ฉันต้องการให้นายกลับไปเขตลงทัณฑ์แล้วฆ่าพวกมันที่นั่น"

"ฉันทำไม่ได้" ซูเอ่อดึงปฏิเสธอย่างตรงไปตรงมา เขาไม่สนใจงานนี้เลย แม้แต่น้อย "พวกมันเป็นสิ่งที่ฆ่าไม่ได้"

"ใครว่าล่ะ" จู่ๆ หัวหน้าที่ใหญ่ก็ยิ้มออกมา "ระบบอัจฉริยะตายได้แน่นอน พวกเราชาติก็แค่ปมเล็กๆ เล็กทำตัวเป็นเด็กๆ ได้แล้ว นายคิดว่าฉันไม่รู้จัก 'เทพีแห่งการล่า' หรือไง"

ซูเอ่อดึงมองรอยยิ้มของหัวหน้าที่ใหญ่ จับพลันก็รู้สึกขนลุกชูขึ้นมา

"เหล่าทวยเทพล้วนเชื่อฟังคำสั่งของซุส มีเพียงอาร์เทมิสเทพีแห่งการล่าเท่านั้นที่ตั้งตัวเป็นปฏิปักษ์เป็นพิเศษ มันคือระบบอัจฉริยะที่วิวัฒนาการขึ้นเป็นระบบแรกของโลกและยังให้การช่วยเหลือสิ่งดำที่เป็นกองกำลังของโลกเก่า ริเริ่มการทดลองล่าแบบจำกัดเวลา"

ซูเอ่อดึงเริ่มรู้สึกเวียนศีรษะตาลาย

"แล้วหลังจากนั้นเทพีแห่งการล่าก็ถูกปลดออกจากทะเบียน สำหรับระบบแล้วก็คือความตาย แต่มันได้ทั้ง 'เจวีย' ระบบวิวัฒนาการที่สมบูรณ์แบบยิ่งกว่าเอาไว้" เกรว้างของหัวหน้าที่ใหญ่หมุนวนในสายตาของซูเอ่อดึง "จากข้อมูลล่าสุดระดับความสมบูรณ์แบบของเจวียเหนือกว่าระบบเทพเจ้าหลักพวกนั้นมาก และ

มันก็ซ่อนตัวอยู่ในเขตลงทัณฑ์"

แม้แต่ตัวห้องเองก็ยังหมุนวนในสายตาของชูเฮ่ถึง ขณะที่เสียงของหัวหน้าเจ้ใหญ่ค่อยๆ ห่างไกลออกไปเรื่อยๆ

"พวกเราอยากได้เจ๊วี่ มันคือปูมยกเลิกที่ว๊านั่น"

บัดซบ

ชูเฮ่ถึงดินรอนอยู่บนเก้าอี้ "ไอ้เวร...!"

เขาเพิ่งตระหนักได้ว่าตัวเองกำลังอยู่ในพื้นที่เสมือนจริงและไม่ได้ตื่นขึ้นมาในโลกจริงหลังจากโดนช็อตด้วยกุญแจมือเหนียวน้ำ

ห้องที่ปิดทึบเป็นเหมือนกับกล่องของขวัญถูกเปิดออก ผ่นทั้งสี่ด้าน พังทลายลงไปท่ามกลางการหมุน เสียงอะละรอบด้านราวกับกลบฝังชูเฮ่ถึงลงไปในช่วงพริบตา กลิ่นท่อน้ำเน่าในวันฝนตกปะทะเข้ามาจนอัดแน่นเต็มโพรงจมูก สารพัดภาษาทั้งจีน อังกฤษ ญี่ปุ่น...แปลอยู่ในสมองเขาพร้อมๆ กัน

"ยินดีต้อนรับสู่เขตลงทัณฑ์"

"กรุณาระบุหมายเลขประจำตัว"

"ยืนยันข้อมูล"

"ระยะเวลาประสบการณ์ครั้งแรกอยู่ที่ห้าชั่วโมง กรุณาใส่ใจกับสภาพร่างกายตลอดเวลาและหลีกเลี่ยงการเสียชีวิตกะทันหันเนื่องจากความตื่นเต้น"

"ขอทวนอีกครั้ง"

"ยินดีต้อนรับสู่เขตลงทัณฑ์"

"เหล่าากากเคน"



准点狙击 1
Zhun Dian Ju Ji 1

ปฏิบัติการล่าสลับโลก 1
ถึงจิวชิง เขียน
BlueFeather แปล

จำนวน 328 หน้า
ราคา 389 บาท

Published originally under the title of 《准点狙击》(Zhun Dian Ju Ji)
Author © 唐酒卿 (Tang Jiu Qing)
Thai edition rights under license granted by 北京晋江原创网络科技有限公司
(Beijing Jinjiang Original Network Technology Co., Ltd.)
Thai edition copyright © 2024 Jamsai Publishing Co., Ltd.
Arranged through JS Agency Co., Ltd.
All rights reserved.

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-3319-7

ภาพประกอบ 馨香
ออกแบบฟอนต์ Chattriya.sr

จัดพิมพ์โดย
สำนักพิมพ์เอเวอร์ไว (ในเครือบริษัท แจ่มใส พับลิชชิง จำกัด)
285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
Tel. 02 840 4888
www.facebook.com/everyyyy
everybooks@jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย
บริษัท อมรินทร์ บิ๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกวย-จตุรนต์
ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกวย จังหวัดนนทบุรี 11130
Tel. 02 423 9999 Fax 02 449 9561-3
www.naiin.com



หลังจากที่สังคมมนุษย์ในยุคเก่าค่อยยับลงไปในสงคราม
ระบบอัจฉริยะก็ได้รวมตัวกันเป็นกลุ่มที่เรียกว่า**พันธมิตรเทพเจ้าหลัก**
พวกมันได้เข้ามายึดครองและควบคุมโลกใหม่
ทั้งยังต้องการกดขี่มนุษย์กลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่ด้อยกว่าเพื่อให้ง่ายต่อการควบคุม
โดยเหล่ามนุษย์ที่หนีรอดออกมาได้จะถูกเรียกว่า**ผู้รอดชีวิต**
และผู้รอดชีวิตที่เคยผ่านกระบวนการดัดแปลงร่างกายจะถูกเรียกว่า**มนุษย์ดัดแปลง**
พวกเขาอาศัยอยู่ร่วมกันภายใต้การดูแลขององค์กรที่ชื่อว่า**สิงเทียน**
หรือก็คือ... ศัตรูตัวฉกาจที่หวังจะโค่นล้มระบบเทพเจ้าหลัก
ซูเอ๋อถึงคือหนึ่งในมนุษย์ดัดแปลง
ที่ต้องดิ้นรนเข้าร่วมการแข่งขันซึ่งวัดกันด้วยการต่อสู้เพื่อเสียงปากเสียงทอง
แต่แล้วชีวิตกลับพลิกผันเมื่อเขาต้องทำภารกิจที่อาจทำลายระบบเทพเจ้าหลักได้!



Warning: violence, dehumanization, blood and death
bodies, murder, body modification

ทดลองอ่าน



18+

เหมาะสำหรับผู้อ่านอายุ 18 ปีขึ้นไป

ISBN 978-616-06-3319-7



9 786160 633197

ราคา 389 บาท